

om for at naa et Skib som „König Wilhelm“, kan være den allermindste Forbindelse, og det forekommer mig ikke at stemme med den ærede Ministers øvrige Maade at diskutere paa at opstille for Thinget et saadant tomt Stræmmebillede, som at der her skulde være Tale om at stræbe efter noget for danske Forhold saa Uopnaaeligt som „König Wilhelm“. Selv om vi havde Penge dertil, og selv om der var Billie til at anvende Pengene, tvivler jeg meget paa, at man nogenfinde her vilde indlade sig paa at bygge et Skib, der kunde blive „König Wilhelms“ Ege. Et saadant Skib kan umulig være beregnet paa Farvande som Rategat og Østersøen, det maa fortrinsvis være beregnet paa de store Verdenshave, paa Atlanterhavet og Nordsoen; jeg betragter „König Wilhelm“ som den første preussiske Forpost, der skal afføge Terrainet for et tydfø Verdensherredømme paa Havet. Det vilde være uimeligt af en dansk Stat, af en dansk Marinebestyrelse, en dansk Repræsentation at indlade sig paa Noget, der kunde ligne dette Skib. Altjaa, derom tror jeg ikke der kan være Tale. Heller ikke tror jeg, at der ved Forslaget under Nr. 50 er den allerfjerneste Fare for, at den ærede Minister skulde komme til os i næste Samling og sige: „Seg har ikke kunnet faa Noget ud af de Penge, der ere bevilgede, jeg har derfor slet Intet gjort og maa nu søge Spørgsmaalet optaget forfra“. Den ærede Minister støttede sig ved denne Leilighed paa en Udtalelse af den ærede Formand for Finantsudvalget (Winther). Seg maa tilstaa, at jeg havde ondt ved at følge, hvad den ærede Formand for Finantsudvalget udtalte igaar, og han var jo heller ikke heldigere, end at den ærede Formand maatte hjælpe ham ved at oplyse ham selv om, hvad han egenlig mente; den ærede Formand var dog ikke saa heldig at kunne forklare os Andre, hvad den ærede Formand for Finantsudvalget mente, naar han udtalte sig saaledes, at han ønskede, at Danmark fik „saa saa Pantserffibe som muligt“, og at det Pantserffib, der er under Bygning, maa „blive sær- digt saa sent som muligt“. Om det er ønskeligt og glædeligt at træffe denne Mening hos en Formand for vort Finantsudvalg, skal

jeg lade staa hen; men i alt Fald er det vist, at denne Betragtning drager en dyb Kluft mellem den ærede Marineminister og Formanden for Finantsudvalget, thi de staa i saa Henseende paa et fuldstændig forstjelligt Standpunkt. Den ærede Minister ønsker netop dette Skib færdig saa hurtigt som muligt, og han vilde sikkert ogsaa anse det for heldigt for Danmark, om vi kunde faa adskillig flere Pantserffibe, end vi have. Seg er endog overbevist om, at han vilde anse det for godt for vort Land, om vi kunde udfolde et Forsvar paa Havet, som satte os istand til at byde selv store Modstandere Epidfen. Han viger kun tilbage for Løsningen af denne Opgave, fordi han erkjender, at det vil overstige vore Kræfter; men, som sagt, den ærede Marineminister er fuldstændig uenig med den ærede Formand for Finantsudvalget med Hensyn til Udgangspunktet, og derfor skal jeg advare den ærede Minister meget imod at benytte netop dette Medlems Udtalelser som Argumenter paa sin Side. Der vil ikke være den mindste Banffelighed for den ærede Minister ved at modtage det Forslag, som her ligger for. Den ærede Minister talte vel om, at medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de. Valgkreds (Duren) havde stillet ham meget frit indenfor den nye Bevilling, der skulde gives, havde det ærede Medlem for Nyboder (Schönheyder) bundet hans Hænder saaledes, at han ikke kunde røre dem. Seg maa tilstaa, at jeg har ikke set nogen Forffjel imellem de to ærede Kjøbenhavnske Medlemmers Motivering; de Udtalelser, der faldt igaar fra de to ærede Medlemmer, forekom mig at være i den allerbedste og fuldstændigste Harmoni. Seg ser ikke, at der var Noget som helst, hvorved den Eine handt og den Anden løste den ærede Ministers Hænder, men Begge sagde omtrent Følgende: „Vi ønske at give den ærede Minister noget større Bevilling end den, hvorover han hidtil har kunnet raade; vi kunne ikke her sidde og forestrive den ærede Minister nøiagtige Regler for, hvorledes Pengene skulle bruges, men vi gjøre opmærksom paa, at det Skib, til hvilket Planen er lagt, ikke svarer til de Fordringer, som for Diebliffet med Søle maa kunne stilles, at det maa blive